

Man er opmærksom paa, at Forslaget indeholder andre end de i det foregaaende omhandlede Bestemmelser, som medfører forøgede Udgifter, men de maa dog efter foretagen Undersøgelse antages at ville blive af en saa forholdsvis ringe Størrelse, at man her kan se bort fra dem. Man tænker paa den ved Forslaget givne Adgang for Kasserne til at forhøje Maksimumssatsen for Ikke-Forsørgere fra det nuværende Beløb af 3 Kr. til 3 Kr. 50 Ø. Den reelle Udgiftsforøgelse som Følge af den givne Adgang til Satsforhøjelse vil jo afhænge af, i hvilket Omfang Adgangen vil blive benyttet. Efter Lov af 4. Marts 1924 var Maksimum for Ikke-Forsørgere ligeledes 3 Kr. 50 Ø. Den Gang benyttede et Antal Kasser, der repræsenterer ca. Halvdelen af den samlede Medlemsbestand, sig ikke af Adgangen, idet højeste Sats, som blev benyttet for den paagældende Gruppe af Medlemmer, ikke oversteg 3 Kr. Den anden Halvdel af Medlemsbestanden maa igen halveres, idet man kan regne Forsørgere og Ikke-Forsørgere i et omtrent ligeligt Forhold i Kasserne og ved nærværende Undersøgelse skal se bort fra Forsørgere. Indenfor den herefter tilbageværende Fjerdedel af Medlemsbestanden regnes Bestemmelsen kun at kunne faa aktuel Betydning for en ganske ringe Brøkdelen, idet Dagpengesatserne, naar de ikke er af ens Størrelse, fastsættes efter Medlemmernes Anciennitet, saaledes at højeste Sats kun naas efter længere Tids Medlemskab. Man betænker sig derfor ikke paa at se bort fra disse Udgifter, der er uden finansiel Betydning i Sammenligning med de Beløb, der iøvrigt er Tale om.

Endelig skal man bemærke, at man i det foregaaende er gaaet ud fra Forsikringen som en konstant Størrelse, hvad der stemmer med de faktiske Forhold i de senere Aar, i hvilke Medlemstallet har stagneret. Set paa længere Sigt maa man formentlig regne med en aarlig Tilgang i Medlemstallet, hvorved ogsaa Indtægter og Udgifter vil øges Aar for Aar.

V a t e r.

K. Korsgaard.